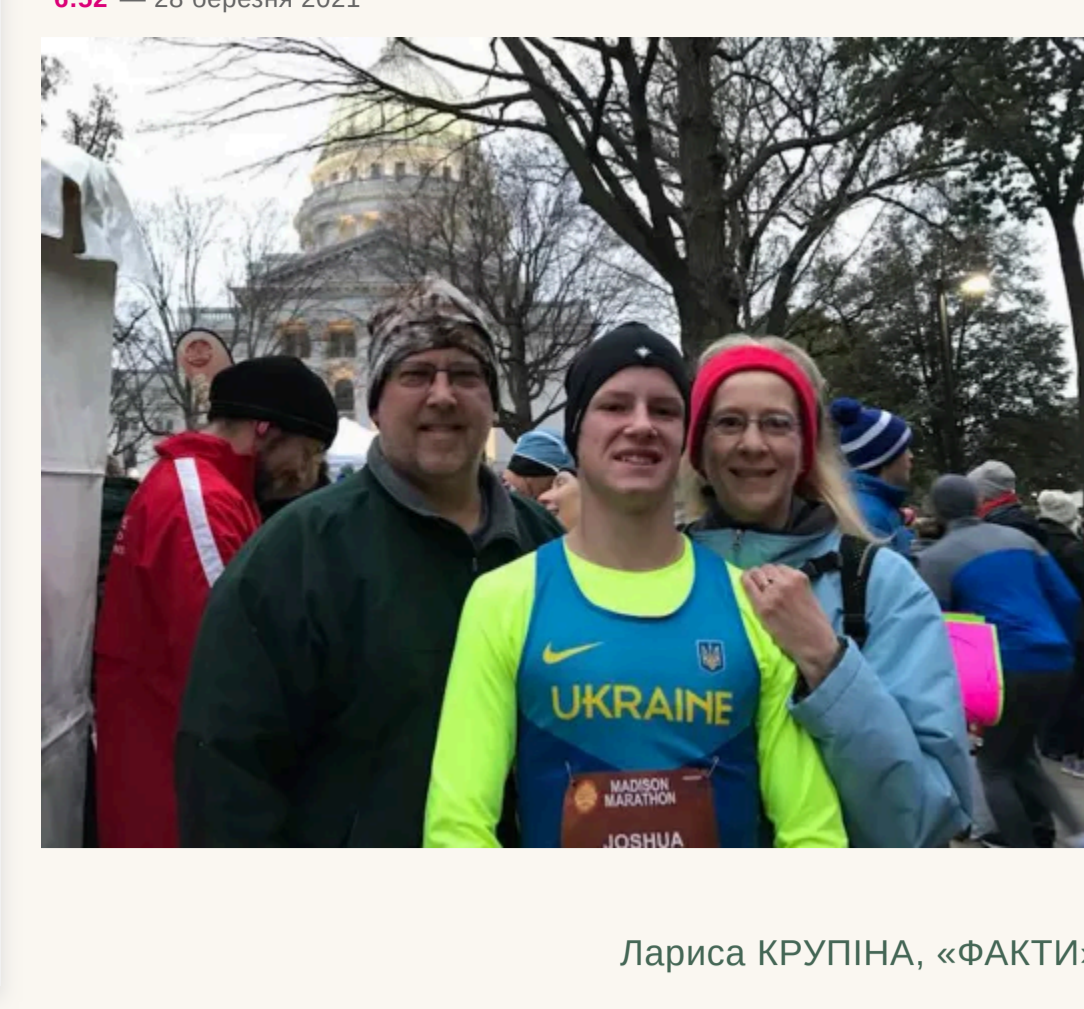


ОСТАННІ НОВИНИ

18:28	Терезам — «Закохані» та долоньсний вибір. Тельчак — «Іуа Пентакль» і шанс на успіх: Таро-прогноз на 18 червня
18:28	Рятує бізнес та святкує перемогу в Британії: Меган Маркл застрігувала новим відео
18:08	Чайник буде як новий: метод, що позбавляє напилку надудого
17:48	Такий єдиний у світі: Дмитро Комаров продає власний «скарб»
17:33	Від фотіфікацій до обшорів: Железник заявив про гучний скандал у Держфінмониторингу
17:28	Літми на пальне та загроза зриву збору врожаю: криза у рф наростає
17:03	Додайте це до каструлі з водою: і звичайні макарони стануть

«Як жити без синопчкка?» — заливався слізьми на поминках п'ятий батько, приховавши, що дитина… жива



Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Через рік «ФАКТИ» відзначат 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і про надзвичайні і навіть парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. І ось тепер в «ФАКТАХ» в рубриці «25 РОКІВ ПОТОМУ» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв публікації, що їм запам'яталися.

… «Царство небесне моему синопчкка!» — плакав Петро. Він уже дев'яятий день не спав, безпробудно плач. На поминальному столі на газетці була нарізана нехитра закусь: сало, солоні огірки, ковбаса. Двоу спінухтулю зітхали, перекидаючи чарку за чаркою. «А як пацана-то назвали?» — запитав один з приятелів. — «Сергійою … Як жити-то тепер будемо без синопчкка?» — «А поховали де?» — «Та вони в пологовому будинку сказали, що самі й поховать. Так і не побачив його», — журився, не моргнувши оком, невтішний батько, прекрасно знаючи, що… дитина жива.

… «Після червоого з'ясування стосунків з Петром я перенерувала. Почался передчасні пологи. Лікарка попросила: «Робіть все, але щоб дитина була жива!» Правда, народженню другого сина ніхто не зрадів, — згадувала жінка.

Це був 1998 рік. Безробіття, Інфляція. Свого дитину у Лариси не було. Поки вона лежала 27 днів після кесарев, її мати, яка невловбила зятя за п'яни, прислала записку: «Якщо хочеш, щоб ми з тобою спілкувалися, залиши дитину в пологовому будинку. Забериши його, щоб воно померло з тобою від голоду? Ти хоча б одну дитину підними!» Родичі чоловіка насиділи не менш: «Залишай хлопця в пологовому будинку!» Чоловик зовсім добив: «У мене немає зрештє навіть тоби на людя. Якщо відмовиши від дитини, буду допомагати. Якщо ні — клич».

Щоб не робити вибір між двома дітьми, Лариса вирішила… померти. Перестала їсти, пила тільки воду і кешіри, поки до неї, змарнілої і знесиленої, не пропустили семірінного сина Жєно. «Мамочко, не вмирай! Мені без тебе дуже погано», — став притисати старший син. І вона зрозуміла, що цього не кине. Кине молодшого, щоб вижив старший.

Повернулася з пологового будинку. Дізнавшись, що Петро молодшого вже і «поховав», і поминки справив, нічого нікому пояснювати не стала. Намагалася про молодшого не думати. Забути. Зате тепер вистачить на старшого, втішала себе вона.

…Одного разу в будинку дитини Лотково (Луганська область), де жив трирічний Сергіюк, приїхали інженителі з Америки Джеффі і Камілла.

— *Малюк в той час не ходив, не говорив, був млявим,* — згадував **Георгій Фортунєв**, довірена особа прийомних батьків Сергія. — *У той час як всі діти бігали по майданчику, він сидів. Сидів же сплывши голову.* «Ця наші» — розхвилювалася Джефф. «Ти влюблений? Він такий милий. Але такий хворий… У нас вистачить сил його вилкувати?» — засумнівалася дружина Камілла. *І тут малюк підняв голівку, боязко і з якоюсь відчадною надією вглянув на Камілли. І вона так заусмікалася. І я все зрозумів: ця мила жінка відряд ж прийняла його в своє серце! В Америку малюк відіплав вже з новим ім'ям: Джошуа Натан. Джошуа означало Господь — Спаситель, а Натан — дар Господа.*

— *Після приїзду, як розповідали батьки, мені влаштували «дитячий душ для новонародженого»,* — каже **23-річний Джошуа**, з яким я зв'язалася по скайпу. — *В Америці, за традицією, коли «душ» влаштовують для новонароджених або прийомних дітей, якого б віку вони не були. Це вечірка, на якій збираються всі родичі, дарують одяг, іграшки.*

Я швидко забув свій дитбудинок. Правда, кілька разів, коли був маленьким хлопчиком, згадував, що в ньому були відкриті двері в мою кімнату і що мені завжди було холодно… Зате наш перший сімейний будинок був таким теплим і захищним! Він знаходився в місті Боскobel, штат Вісконсин. Це був великий замський будинок з шістьма спальнями. У мене була своя спальня з купюю плюшевих ведмедиків. Ще була величезна ігрова кімната з безліччю іграшок. Оскільки моя мама керувала дитячим садом на дому, були й інші діти, які приходили пограти, тому я пам'ятаю, що наш будинок завжди був наповнений шумом і веселоцями.

У батьків була собака породи біель Еббі, і ми з нею стали кращими друзями. Наш будинок знаходився на тихій дорозі, і у нас був гарний двір з городом, гоїодалками і безліччю іграшок. У наших сусідів були корови і коні, і ми ходили гуляти, вітпался з сусідами і дивилися на тварин. Там завжди було чим зайнятися.

Але незабаром Джошуа занудував. І став мріяти про брата і сестру. Коли йому виповнилось 10 років, в травні 2008 року, батьки привезли з Росії трьох сестер і брата у віці трьох, чотирьох, шести і семи років.



Щоб Джошуа не було нудно, батьки привезли йому з Росії трьох сестер і брата

— *Мой батьки були дуже щасливі,* — говорить Джошуа. — *Я теж. Я став їм справним старшим братом.*

«Я б свого ніколи не віддала»

— *Всі ці роки я думала: «А раптом мати Сергія-Джошуа страждає? Сидить на паперті і просить милостиню? Але ж ми можемо розшукати її в Україні. І розповісти, який чудовий у неї росте син. Вірніше, у нас»,* — згадує **Камілла**.

Вона попросила Георгія Фортунєва розшукати Ларису.

— *І я її знайшов,* — розповідає Георгій. — *Побачив щурі і кілька інфантільну жінку, яка з усіх сил намагалася вижити. Вона змінювала професії, намагачинся знайти хороший заробіток, щоб дати освіту старшому синові. Її син живе у вечірню школу, влаштувався на роботу… Дізнавшись, що молодший син, якому вже дев'ять років, хоче з нею зустрітис, Лариса зраділа.*

— *Прилетіши в Україну, ми силч на поїзд з Києва до Луганська,* — продовжує Джошуа. — *Мама Лариса чекала нас на вокзалі. Ми з батьками вийшли з поїзда, обнялися, і я сказав: «Привіт, мама. Я люблю тебе!» І вона відповіла: «Я люблю тебе, Джошуа!» Ми побували у неї вдома, подивилися сімейні фотозальбони, побачили фотографії моїх українських бабусь і дідусів і родичів, погратли з братом Жєною. Це був особливий день.*



Незабаром Камілла написала з Америки: «Врадова Ларисо! Я хочу, щоб ти знала, що я плакала разом з тобою над твоєю вимушеним рішенням залишити хлопчика десять років тому. Хочу, щоб ти знала про мою подягу до твого трагічного рішення. Я сподіваюся те, побачивши Джошуа, ти не будеш більше страждати, навіть глибоко переживаючи це, що трапилося. Тому що ти стала частинною дива, про яке я так сильно молилася.

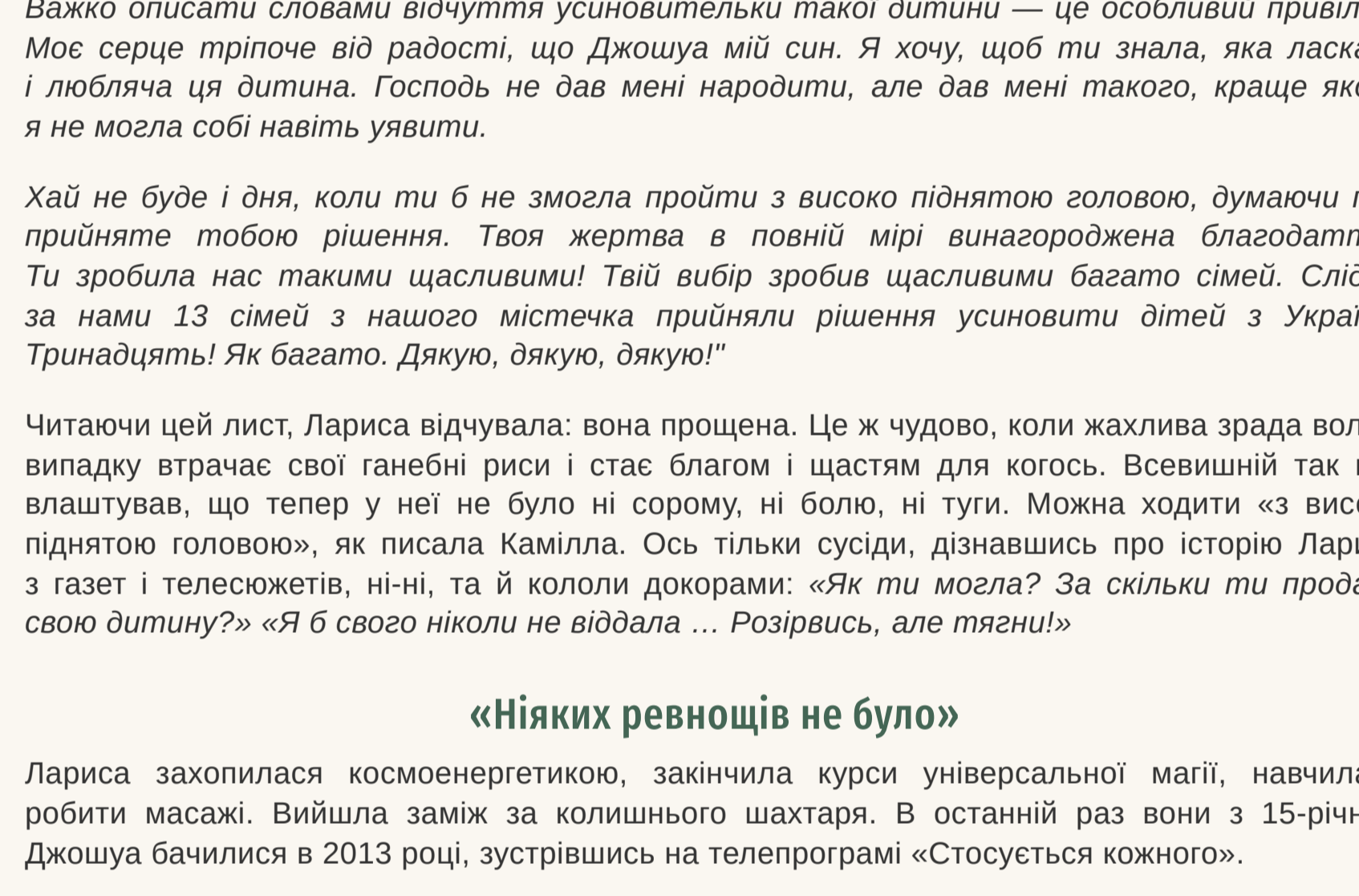
Важко описати словами відчуття усноиовителки такої дитини — це особливий привілей. Моє серце припче від радості, що Джошуа мій син. Я хочу, щоб ти знала, яка ласкава і любляча ця дитина. Господь не дав мені народити, але дав мені такого, краще якого я не могла собі навіть уявити.

Хай не буде і дня, коли ти б не змогла пройти з високо піднятою головою, думачки про прийняте тобою рішення. Твоє жертва в повній мірі винагороджена благодаттю. Ти зробила нас такими щасливими! Твій вибір зробив щасливими багато сімей. Слідом за нами 13 сімей з нашого містечка прийняли рішення усноиовити дітей з України. Традиційні! Як багато, Дякую, дякую, дякую!»

Читачки цей лист, Лариса відчувала: вона прощена. Це ж чудово, коли жаклива зрада волею випадку втрачає свої ганебні риси і стає благом і щастям для когос. Всевишній так все влаштував, що тепер у неї не було ні сорому, ні болі, ні туги. Можна ходити «з високо піднятою головою», як писала Камілла. Ось тільки сусіди, дізнавшись про історію Лариси з газет і тележуреків, ні-ні, та й колоди розмарини: «Як ти могла? За скільки ти продала свого дитину?» — «Я б свого ніколи не віддала … Розірвіться, але тяяни!»

«Ніяких ревноців не було»

Лариса захопилася космоенергетикю, закінчила курси універсальної магії, навчилася робити масажі. Вийшла замж за колишнього шахтера. В останній раз вони з 15-річним Джошуа бачилися в 2013 році, зустрівшись на телепрограмі «Стосується кожного».



Потім поїхали до Луганська, де Джошуа хотів побачити рідного батька. Джефф напередодні надіслав чоловікові листа, де розповів, який Джошуа турботливий і розумний хлопчик.

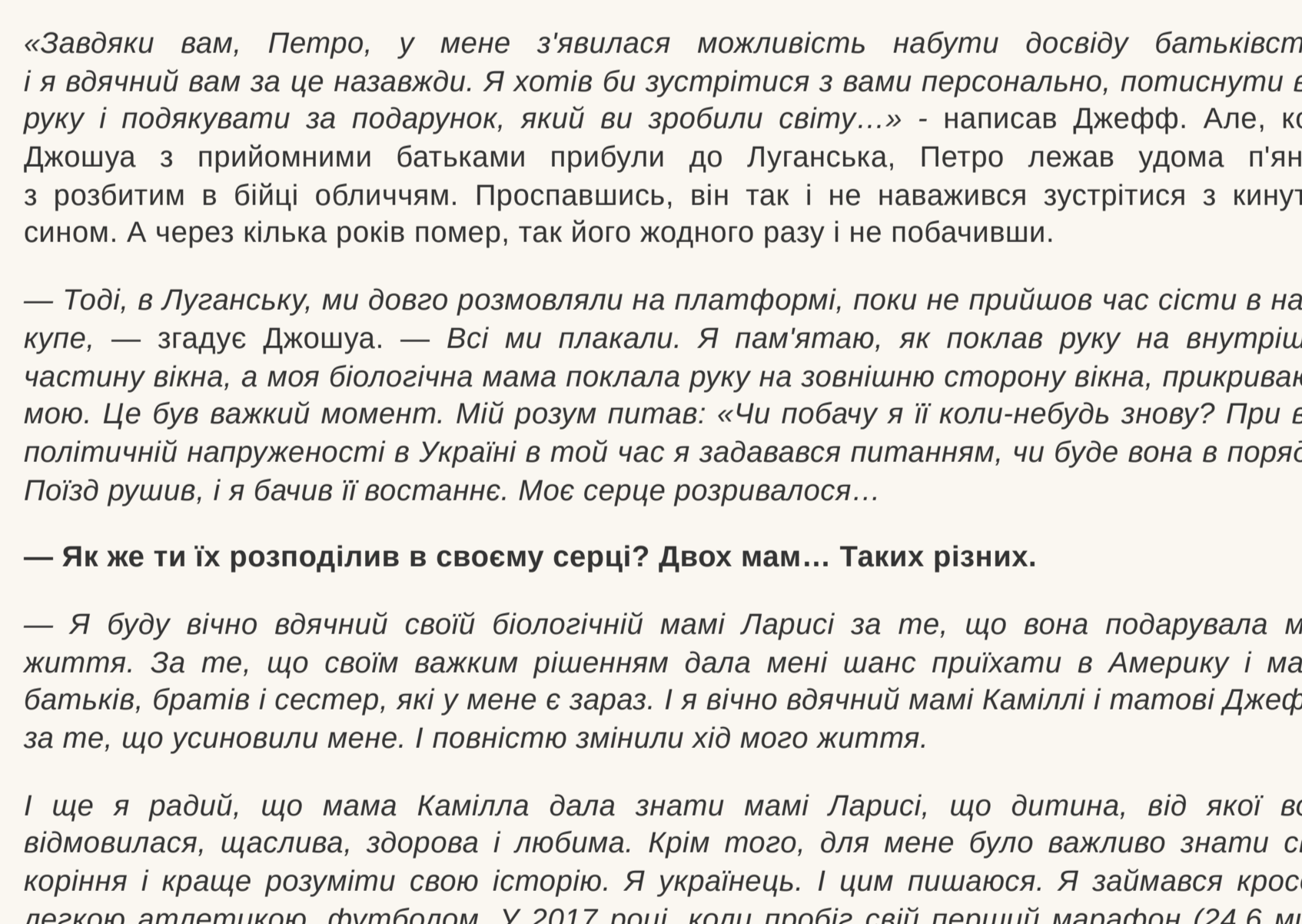
«Надівши вам, Петро, у мене з'явилася можливість набути досвідку батьківства, і я вдячний вам за це назавжди. Я хотів би зустрітис з вами персонально, потиснути вам руку і подякувати за подарунок, який ви зробили світу…» - написав Джефф. Але, коли Джошита з прийомними батьками прибули до Луганська, Петро лежав удома п'яним, з розбитим в бічці обличчям. Проспавши, він так і не наважився зустрітис з пняним сином. А через кілька років помер, так його жодного разу і не побачивши.

— *Тоді, в Луганську, ми доволз розміжвали на платформах, поки не прийшов час сісти в наше купе,* — згадує Джошуа. — *Всі ми плакали. Я пам'ятаю, як поклав руку на внутрішню частину вікна, а моя біологічна мама поклала руку на зовнішню сторону вікна, прикриваючи очі. Це був важкий момент. Мій розум питає: «Чи побачу я її коли-небудь знову? При всій політичній напруженості в Україні в той час я задавався питанням, чи буде вона в порядку. Поїзд рушив, і я бачив її востаннє. Моє серце розривалося…»*

— *Як же ти їх розподілив в своєму серці? Двох мам… Таких різних.*

— *Я буду вічно вдячний своїй біологічній мамі Ларисі за те, що вона подарувала мені життя. За те, що своїм важким рішенням дала мені шанс приїхати в Америку і мати батьків, братів і сестер. Як у мене є зарплата, і я вічно вдячний мамі Камілли і татові Джеффу за те, що усноиовили мене. І померли нішими хід моего життя.*

І це я радий, що мама Камілла брала знати мамі Ларисі, що дитина, від якої вона відмовилася, це її син. Зборили і люблячи. Крім того, для мене було важливо знати своє коріння і краще розуміти свою історію. Я українець. І чим пишався. Я займався кросом, лежкою атлетикю, фудболом. У 2017 році, коли пробіг свій перший марафон (24,6 миль) за 3 години 54 хвилини, я вирішив винамовувати Україну і надів спортивну форму України.



— *І що, твоя мама ніколи не ревнувала до мамі Ларисі?*

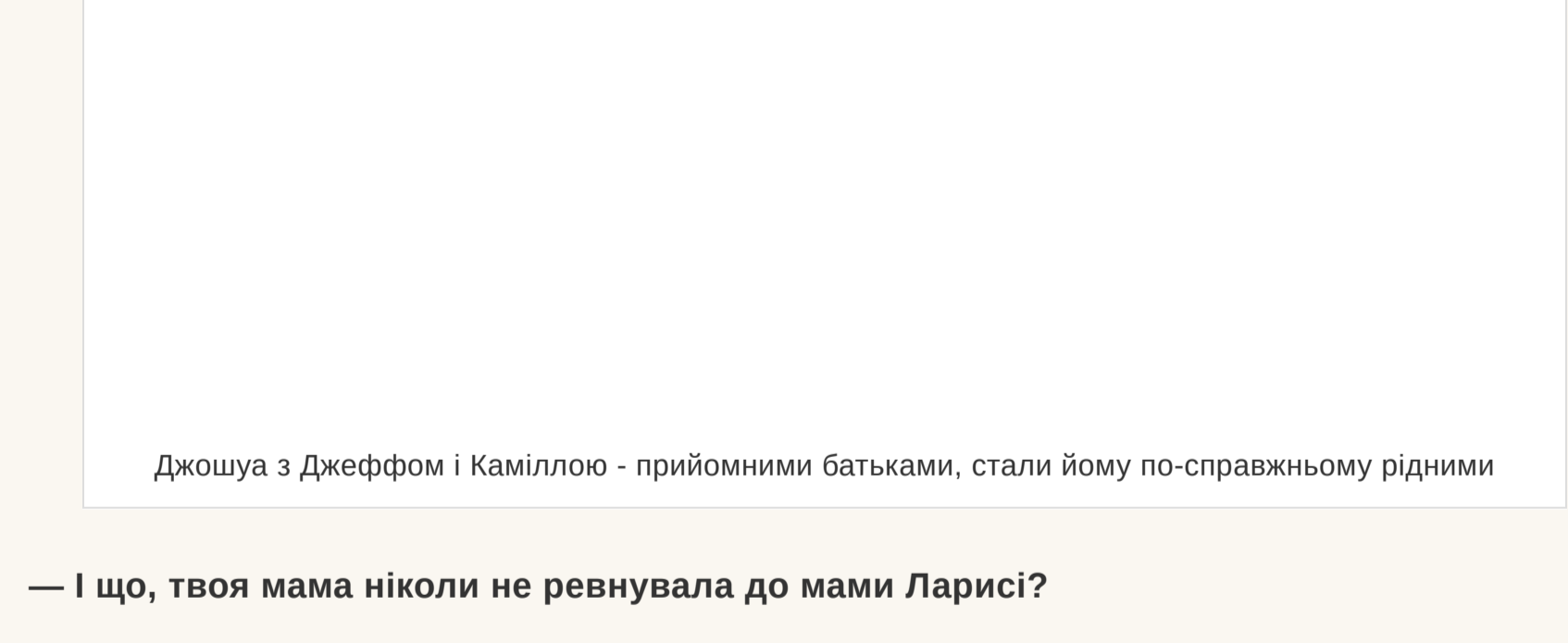
— *Ніяких ревноців не було. Всі ми були сім'єю. Обидві мамі, хоча і були далеко одна від одної, були об'єдані в одному — любити мене… Це так чудово!*

Жєня відсидів два роки у в'язниці

Сьогодні 23-річний Джошуа вчиться в бакалавраті неповний робочий день, так що може підробляти трейдером, щоб оплачувати власну освіту. Крім того, він працює помічником тренера волейонтера з бігу в своєму шкільному окрузі. Серце прекрасного хлопчика вільне.

— *Я це не захохаєся, але я молюся, щоб Бог готував для мене особливу жинку в найближчому майбутньому,* — говорить Джошуа.

Усноиовлені брати і сестри з Росії теж ростуть у теплі й любові. Анніке 19 років, навчається на другому курсі коледжу. Джеймсу — 18, і він на першому курсі коледжу. Тетяні — 16, вона вчиться в неповній середній школі, а Раїсі — 15, вона навчається у другому класі середньої школи.



Папа Джошуа Джефф працює у великій міжнародній медичній технологічній компанії, замовляє медичне обладнання для лікарень і клінік. Мама Джошуа вже тридцять років займається денним доглядом за дітьми молодшого віку на дому: від немовлят до п'яти років.

А сестри Ларисин син Жєня, якому вона принесла в жертву молодшого, вважаючи, що це допоможе їм з сином жити, виріс «судуваним, з хворощими душевними якостями». Правда, після школи потрапив у в'язницю на два роки. «Після мого замжжєня він залишився один у двокимнатній квартирі, часто вдирався через туди, які курили «травку»; і сина звали мого не як власника наркоманського в'язитю», — розповідала ФАКТАМ «Лариса. Після в'язниці Жєня працював обліковцем на складі.

Кли на Донбасі почалася війна, Лариса і її чоловік-шахтар пенсіонер Микола переїхали в Ужгород, в Іваноєць. На своїх сторінках в соцмережах 58-річний Микола постить російські фейки, лає Україну і «Правий сектор» і вважає, що радєньський журнал «Крокодил» давав правильне вугноування про політику США. 53-річна Лариса хвалиться пасажирям і екіпажу літака Ту-154, який розбився, коли летів до Сирії 25 грудня 2016 року, вигукую: «Ми всі разом полюбили Сирію!»

Всі спробі дізнатися про долю старшого брата Джошуа Жєні, який підтримував політику колишньої влади і залишився в ОРДЛО, Марці. На це питання мати відповідати не хоче…

Раніше «ФАКТИ» розповідали, як склалася доля іншого нашого героя, вихованця дитбудинку Діми Брязько, який переніс в Україні смертельну хворобу і був усноиовлений подружньою парою з США .

“*Читайте також: «Дізнавшись історію цієї дівчинки, плакав навіть суддя»: 10-річна українка здобула нову сім'ю в США*»

Читайте нас у Facebook

© 2025 усі права захищені. Публікація можлива? Відкрити її та натиснути CTRL+Enter

Друкувана версія | Лист редакторів | Поскаржитися

Поділитися 0 | Поділитися | Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Тельчак — «сфодати» та досвід. Стрипчак — «Вісник Желез» та прискорення. Водяни — «Суд» та пробудження Таро-прогноз на 17 червня	Газ для українців різко подорожчас: тарифи зростають вже цієї осені	Зелень не біжить навть подорожчас: лайфхак від шеф-кухаря	Як правильно використувати каскети для різноманітних типів волосся та корони лайфхаки
--	---	---	---

Новини партнерів

Мапа сайту	Світ	Культура	Квіва рецепта	Історія сучасності	Меміанима дня
Новини	Україна	Україна	Лідри та зорі	Наука та технології	Гороскоп
Глобаліза	Бізнес	Бізнес	Життя в стилі	Кіно і серіали	Біос: вікіпедія
Грати	Спорт	Суспільство	25 років погону	Запам'ятайте у факти	Фотобанк
	Відпочинок	Сільське життя			

Російська | Українська | Контакти | Пританання і співучасті | Правила користування сайтом бабуся

Усі права на матеріали сайту захищені авторськими і інтелектуальними правами. © 2025. Усі права захищені. Усі матеріали публікуються за умови ліцензії «Creative Commons». © Публікується у якості реалізації та маєть інформаційно-комерційний характер.

ПОПУЛЯРНЄ

1 **Українські пенсіонери не чекають на свої пенсії 40 років:** суд постановив крану у справі про скандальну постанову уряду

11 червня 2026 **12:14**

2 **Археологічна сенсація:** унікальні шлькя та носє скарбів доби, яких більше 2500 років, знайдені на Більському горідоці

14 червня 2026 **12:24**

3 **«Вона мучить мене вже багато років»: тасиниці замирили Діна Рідз, який живув десь 15 років і котин: поліцейські спільнотю «Хицькєсє кажани» допомагають постраждалим людям**

12 червня 2026 **12:29**

4 **«Я стріляв по машині з ліперюв. З»:** але вигладав, що там були цивільні, але тільки припинили мене катувати»: колишній поліцейний «назовчє» нальсаяся киню «Окрєцьє»

13 червня 2026 **13:29**

5 **«Після вилучення «Шахєда» з-під завалів ми витягли десь 15 собак і котин: поліцейські спільнотю «Хицькєсє кажани» допомагають постраждалим людям**

9 червня 2026 **13:24**

Погода Київ вологиє: тиск: вітер:

Погода на 10 днів від зіпорік.ua

БІЛЬШ І РОЗДІЛІ

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою приварною Паралімпійським гопєр Світланю Трїфоновю

29 сїчня 2022 **06:28**

«Мені сказали: зайві дїтей треба видилити. Двох. А краще трьох», — покри поорди лікарєк, пооружє з Прикарпаття звальжєся народити четвертю

19 вересня 2021 **06:13**

Мене назвали гуманідою, — українська томидель з фантастично великими очима Маша Тєльєя розповіла про пережите

27 червня 2021 **14:24**

«Як ти живеш у світі скелетів з нутрощами?» Викторія Чабонько, яка бачить людину наскєрє, розповіла про роботу діагностом

15 серпня 2021 **06:28**

«Після того як отримала новісі, мене тільки й запитували: «Ну що, мужик є?»

4 лютого 2023 **14:21**